

отбѣгнѣмы отъ него, тогаси намѣсто да скърбимъ безъ никаква полза, трѣба да търсимъ способъ или какъ да го запрѣваримъ, или какъ да го отмахнемъ, или поне да го заличимъ, и тъй вече страха' изчезнува. Даже ако бы злото да е близко или неизбѣжно, и тоги-зъ пакъ не трѣба да са уплашямы чякъ толкозъ, но да са приготвямы да го посрѣшнемъ мужественно, и колко то е възможно, да го докарамы по-умѣренно. Трѣба еще да распознаваме и прѣмеждія-та кои сж истински и кои мнимы, кои сж близки и кои далечны.

Сѣкѣй челѣкъ трѣба да са бои отъ истинскы-тъ и близки тѣ опасности, и съсъ вниманіе да отбѣгва отъ тѣхъ. Но много пѣтъ млада-тъ сбѣр-кватъ въ туй, дѣто отъ неразуміе и отъ невниманіе хвърлятъ са въ най голѣмы опасности, и често зематъ ужаснѣ заплата на безуміе-то и на безразсѣдна та си дерзость.

А туй дѣто да са бои и да са плаши нѣкой отъ мечтаемы и далѣчны опасности, то е слабостъ на душы-та. Има много таквызи страхливы хора, които, кога гърми и са свѣтка въ облацы-тъ, треператъ отъ страхъ, да не бы да ги бльсне мълніе то и да ги изгори, безъ да си турятъ на умъ че кога често гърми и са свѣтка, рѣдко са чюватъ трескавицы, и пакъ защо да са страхуватъ, когато този страхъ и тѣхъ напразно измѣчва, и опасность-та николко не отстранява?

Другы пакъ има, че не смѣжтъ да стѣпятъ на корабъ за да прѣплуватъ нѣкой рѣка или по море да идѣтъ и сѣкатъ че ако влѣзатъ въ корабъ безъ друго той ще потъне, а то да плува челѣкъ съсъ корабъ не е николко опасно, освѣнъ когато хване